

- 0'. Περὶ τοῦ ἀρνησιχρίστου Ἀντωνίου, καὶ τοῦ
μισοχρίστου Ἰωάννου, καὶ τῆς συμμορίας
αὐτῶν. 552.
- ι'. Περὶ τοῦ δυσσεβοῦς Κωνσταντίνου τοῦ λε-
γομένου Μαμωνᾶ. 560.
- ια'. Ὅτι ἐκ τῶν Ἀρειανῶν καὶ Μανιχαίων δογ-
ματίζουσι. 560.
- ιβ'. Ὅτι Εὐσέβιος Ἀρειανὸς ἦν ἐξ ἀρχῆς καὶ ἐ-
ξαρχος τῶν πατέρων αὐτοῦ. 561.
- ιγ'. Ὅτι τὰς βίβλους τῶν ἁγίων πατέρων ἐνό-
θευσαν. 564.
- ιδ'. Περὶ τῆς δυσφημίας τῶν ἀρτιφανῶν Ἰου-
δαίων. 565.
- ιε'. Περὶ τῶν δεδιωγμένων διὰ τὴν ὀρθόδοξον
πίστιν ἐπισκόπων, καὶ ἱερέων. 568.
- ισ'. Περὶ τῶν ὑποκεκριμένων καὶ τοῖς καιροῖς
συμμορριζομένων παράδειγμα τοῦ χαμαι-
λέοντος. 569.
- ιζ'. Περὶ τῶν βλασφημούντων, ὅτι μέχρι Κων-
σταντίνου εἰδώλοις προσκύνουν οἱ χριστι-
ανοί. 573.
- ιη'. Ἐκθεσις ὀρθοδόξου πίστεως περὶ Τριᾶ-
δος. 580.
- ιθ'. Περὶ τῆς ἐνανθρωπήσεως Χριστοῦ. 584.
- κ'. Περὶ τῆς καθ' ὑπόστασιν τῶν δύο φύσεων
ἐνώσεως, καὶ τῆς ἐν ταῖς ποιότησι διαφο-
ρᾶς. 585.
- κα'. Κατὰ Νεστορίου καὶ Εὐτυχοῦς. 588.
- κβ'. Περὶ ἐνώσεως ἀσυγχύτου, καὶ διαιρέσεως
ἀχωρίστου, καὶ ἐνεργειῶν καὶ θελημά-
των. 588.
- κγ'. Περὶ τοῦ δεῖν προσκυνεῖν τὴν εἰκόνα Χρι-
στοῦ, κατὰ σέβας, οὐ μὴν κατὰ λατρείαν. 589.
- κδ'. Περὶ τῶν λαγόντων εἰδώλοις προσκεκνη-
κέναι τοὺς χριστιανούς. 592.
- κε'. Τί ἂν εἴποιεν θρηνοῦντες ἑαυτοὺς οἱ παρ-
απεπτωκότες ἐπίσκοποι καὶ ἱερεῖς ἀναπα-
λαίσαντες πάλιν εἰς μετάνοιαν. 593.
- κς'. Ὅπως τὰ ἱερὰ σύμβολα ἐπάτησαν, καὶ τὰ
τῆς μυσταγωγίας διεφύλισαν λόγια. 600.
- κζ'. Ὅτι βλασφημοῦντες δοξάζουσι Κωνσταν-
τῖνον ῥύσασθαι αὐτοὺς εἰδωλολατρείας, καὶ
Χριστὸς οὐδὲν ὠφελῆσαι δεδύνηται, ἀλλὰ
καὶ μάλλον αἷτιος ἐγένετο. 601.
- κη'. Ὅτι οὐδὲ Χριστιανοὶ ἄξιοι εἰσι καλεῖσθαι,
μὴ ὅτι γε ἐπίσκοποι. 609.
- κθ'. Καθαίρεσις καὶ ἀποβολὴ κανονικὴ καὶ ἔν-
νομος τῶν παρθένων ἐπισκόπων καὶ ἱε-
ρέων. 609.
- λ'. Περὶ διαφορᾶς εἰδῶλων καὶ εἰκόνων. 612.
- λα'. Ἀπόδειξις ἐναργῆς προσκυνήσεως εἰκόνας
Χριστοῦ, καὶ παράδειγμα τρεαγίδος ἐξ ἀρ-
χετύπου. 612.
- λβ'. Περὶ τῶν φησάντων εἰδώλοις προσκεκνη-
κέναι. 613.
- λγ'. Περὶ τῶν τολμησάντων ὀνομάσαι τὴν εἰκό-
να Χριστοῦ εἰδῶλον. 613.
- Καὶ ταῦτα μὲν τὰ σημειωθέντα, λείπουσι δὲ τὰ
λοιπὰ.
- οθ'. Περὶ μοναχοῦ θαυματουργήσαντος ἐν τῇ
ῥάβδῳ καὶ ἀναβολαίῳ αὐτοῦ. 801.
- π'. Ὅτι ὁ Μαμωνᾶς τοὺς μοναχοὺς γυναιξί
συνεζεύγνυε. 804.
- πα'. Περὶ εὐσεβῶν βασιλέων ἐν εὐθηνίᾳ καὶ πο-
λυχρονίᾳ βιωσάντων. 808.
- πβ'. Ὅτι ἀπὸ τῆς Χριστοῦ παρουσίας, ἡ Ἐκ-
κλησία τοὺς ἀρχαίους θεσμοὺς καὶ ὅρους ἀ-
παρτρέπτους κατεῖχε, μέχρι τοῦ ἀποστά-
του Μαμωνᾶ. 809.
- πγ'. Ὅτι οὐ βασιλικόν, ἀλλ' Ἰουδαϊκόν τὸ κα-
κούργημα τῆς αἵρέσεως. 812.
- πδ'. Ὅτι ἐξ Ἰουδαίων καὶ Σαρακενῶν ἐνέσκη-
ψεν ἡ ἀποστασία αὐτὴ εἰς Λέοντα καὶ Κων-
σταντῖνον τοὺς χριστοδιώκτας βασιλεῖς,
καὶ εἰκονομάχους. 812.
-
- Ἀπολογητικὸς μικρὸς, πρὸς τὴν καθολικὴν Ἐκ-
κλησίαν περὶ τοῦ κατὰ τῶν σεπτῶν εἰκό-
νων πάλιν νέου σχίσματος. 833.
- Ἐτέρα ἀπόδειξις περὶ τῶν ἁγίων εἰκόνων. 849.
- Κανόνες τινὲς Νικηφόρου τοῦ ὁμολογητοῦ. 852.
- Κανόνες ἐκ τῶν ἐκκλησιαστικῶν αὐτοῦ διατά-
ξεων καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἁγίων πατέρων. 856.
-
- Ἱστορία σύντομος ἀπὸ τῆς Μαυ-
ρικίου βασιλείας ἀπὸ τοῦ 602
— 770 ἔτους. 876—993.
- Χρονογραφία σύντομος ἀπὸ Ἀδάμ, μέχρι τῶν
χρόνων τοῦ Νικηφόρου. 1001.
- Περὶ τῶν κανονικῶν θείων Γραφῶν, καὶ ἀποκρύ-
φων Παλαιᾶς καὶ Νέας. 1056.
- Ἐπιστολὴ πρὸς τινὰ μοναχὸν Θεοδοσίον καὶ ἐγ-
κληστον Κορίνθου, περιέχουσα λύσιν τινῶν
ζητημάτων. 1061.